

T.C.
YARGITAY
İKİNCİ HUKUK DAİRESİ

Esas : 2023/8252
Karar : 2024/4452
Tarih : 10.06.2024

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 38. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2021/343 E., 2023/1002 K.

KARAR : Esastan ret

İLK DERECE MAHKEMESİ : İstanbul Anadolu 15. Aile Mahkemesi

SAYISI : 2020/279 E., 2020/751 K.

Taraflar arasındaki boşanma davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kabulüne ve boşanmanın fer'ilerine karar verilmiştir.

Kararın davalı erkek vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince başvurunun esastan reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı erkek tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı kadın vekili dava ve cevaba cevap dilekçesinde özetle; erkeğin kusurlu davranışları nedeniyle evlilik birliğinin çökmez hale geldiğin iddia ederek tarafların evlilik birliğinin temelinden sarsılması nedeniyle boşanmalarına, ortak çocuğun velâyetinin anneye verilmesine, çocuk yararına aylık 1.000,00 TL tedbir ve iştirak nafakasına, kadın yararına aylık 1.000,00 TL tedbir ve yoksulluk nafakasına, nafakaların müteakip yıllar TEFE-TÜFE ortalaması oranında artırılmasına, 125.000,00 TL maddî, 125.000,00 TL manevî tazminata hükmedilmesini talep ve dava etmiştir.

II. CEVAP

Davalı erkek cevap ve ikinci cevap dilekçesinde özetle; kadının iddialarını kabul etmediğini, iddiaların düzmece olduğunu beyan ederek kadının davasının reddine hükmedilmesini talep etmiştir

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin İlk Kararı

İlk Derece Mahkemesi'nin 2019/533 Esas, 2019/1075 Karar ve 24/12/2019 tarihli kararı ile özetle; her ne kadar davacının çekişmeli boşanma davası açmış ise de tarafların 24.12.2019 tarihli celsede anlaşmalı olarak boşanmak istediklerini beyan etmeleri nedeniyle tarafların 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun (4721 sayılı Kanun) 166 ncı maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca boşanmalarına, ortak çocuğun velâyetinin anneye verilmesine, çocuk ile baba arasında kişisel ilişki kurulmasına, tarafların birbirlerinden nafaka, maddî ve manevî tazminat, eşya alacağı ve ziynet alacağına ilişkin bir taleplerinin bulunmadığının tespitine, bu hususlarda karar verilmesine yer olmadığına karar verilmiştir.

İstinaf

İlk Derece Mahkemesi'nin, 2019/533 Esas, 2019/1075 Karar ve 24.12.2019 tarihli kararına karşı süresi içinde davalı erkek; karar duruşmasında davacı tarafın ve babası ve kardeşinden ölüm tehdit almış bulunması nedeniyle boşanmayı kabul ettiğini ve boşanmak istemediği gerekçesiyle istinaf başvurusunda bulunmuştur.

Bölge Adliye Mahkemesi'nin 2020/546 Esas, 2020/342 Karar, 12.03.2020 tarihli kararı ile özetle; anlaşmalı boşanma yönünde oluşan karar kesinleşinceye kadar eşlerin bu yöndeki irade beyanından dönmesini engelleyici yasal bir hüküm bulunmadığı, bu halde anlaşmalı boşanma davasının "çekişmeli boşanma" olarak görülmesi gerektiği, tarafların usulünce dayandıkları maddî vakıalarının ispatı amacıyla gösterdikleri eksik delillerinin toplanılması, varsa tanıklarının dinlenilmesi ve sonucuna göre karar verilmesi amacıyla İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılmasına, davanın çekişmeli olarak görülmesi için dosyanın mahkemesine gönderilmesine karar verilmiştir.

İlk Derece Mahkemesinin Son Kararı

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile özetle; erkeğin düzenli bir işte çalışmadığı, eşi ve çocuklarına psikolojik ve ekonomik şiddet uyguladığı, ailesi ile ilgilenmediği, dosya içerisine giren CD içeriğiyle erkeğin, eşine ait iç çamaşırları ve kıyafetleri giydiği, davalı erkeğin sapkın bu davranışları nedeniyle davacı kadından evliliği sürdürmesinin beklenemeyeceği, bundan ayrı davalının evlilik birliğinden doğan "Evlilik birliğinin mutluluğunu el birliğiyle sağlama", "Çocukların bakımına, eğitim ve gözetimine özen gösterme", "Birbirine yardımcı olma" yükümlülüklerini ihlal ettiği, evlilik birliğinin ortak hayatı sürdürmeleri kendilerinden beklenmeyecek derecede temelinden sarsılmasında erkeğin kusurlu olduğu dosya içeriği, tanık anlatımları ve dosyaya sunulan davalı kocanın sapkın davranışlarına ilişkin görüntü kaydı ile anlaşıldığı, boşanma sebebiyle mevcut veya beklenen menfaatleri zedelenen ve kişilik hakları saldırıya uğrayan kadın eş yararına maddî ve manevî tazminata hükmedilmesi gerektiği, kadının boşanmakla yoksulluğa düşeceği, ortak çocuğun velâyetinin anneye verilmesinin üstün yararına olacağı ve velâyet kendisine verilmeyen eşin çocukların bakım ve eğitim giderlerine gücü oranında katılmakla yükümlü olduğu gerekçesi ile; tarafların 4721 sayılı Kanun'un 166 ncı maddesinin birinci fıkrası uyarınca boşanmalarına, ortak çocuğun velâyetinin anneye verilmesine, çocuk ile baba arasında kişisel ilişki kurulmasına, çocuk yararına aylık 750,00 TL tedbir ve iştirak nafakasına, kadın yararına aylık 750,00 TL tedbir ve yoksulluk nafakasına, iştirak ve yoksulluk nafakasının müteakip yıllar TEFE-TÜFE ortalaması oranında artırılmasına ve kadın yararına 50.000,00 TL maddî, 50.000,00 TL manevî tazminata karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı erkek vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

Davalı erkek vekili istinaf dilekçesinde özetle; hükmün tamamı yönünden İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılarak talepleri doğrultusunda karar verilmesi istemi ile istinaf başvurusunda bulunmuştur.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile istinaf başvurusunun 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 353 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin (1) inci alt bendi gereğince esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı erkek temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davalı erkek temyiz dilekçesinde özetle; hükmün tamamı yönünden kararın bozulmasını talep etmiştir.

C. Gerekçe

Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık, açılan boşanma davasında taraflar arasında ortak hayatı temelinden sarsacak derecede ve birliğin devamında imkan vermeyecek nitelikte bir geçimsizlik bulunup bulunmadığı, geçimsizlik var ise kusurun kimden kaynaklandığı, boşanma davasının kabulünün yerinde olup olmadığı, kadın yararına nafaka ve tazminat takdirinin ve miktarlarının isabetli olup olmadığı noktasında toplanmaktadır.

İlgili Hukuk

6100 sayılı Kanun'un 189 uncu, 190 ıncı 194 üncü, 369 uncu maddesinin birinci fıkrası ile 370 ve 371 inci maddeleri. 4721 sayılı Kanun'un, 4 üncü, 166 ıncı, 169 uncu, 174 üncü, 175 inci, 176 ıncı, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 50 nci ve 51 inci maddesi.

Değerlendirme

Bölge adliye mahkemelerinin nihai kararlarının bozulması 6100 sayılı Kanun'un 371 inci maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar, tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dayandıkları belgelere, uyuşmazlığa uygulanması gereken hukuk kuralları ile hukuki ilişkinin nitelendirilmesine, dava şartlarına, yargılama ve ispat kuralları ile kararda belirtilen gerekçelere ve özellikle; 6100 sayılı Kanun'un 189 uncu maddesinde; "Taraflar, kanunda belirtilen süre ve usule uygun olarak ispat hakkına sahiptir. Hukuka aykırı olarak elde edilmiş olan deliller, mahkeme tarafından bir vakıanın ispatında dikkate alınamaz... Bir vakıanın ispatı için gösterilen delilin caiz olup olmadığına mahkemece karar verilir" hükmü düzenlendiği, somut olayda, İlk Derece Mahkemesi tarafından boşanmaya sebebiyet veren vakialarda erkeğe, dosya içerisine giren CD içeriğiyle erkeğin kadına ait iç çamaşırları ve kıyafetleri giydiği, erkeğin sapkın bu davranışları nedeniyle kadından evliliği sürdürmesinin beklenemeyeceği yüklenmiş ise de; yapılan yargılama ve toplanan delillerden, kadının erkekten habersiz şekilde eve kamera yerleştirerek erkeğin görüntülerini kaydettiği, bu şekilde elde edilen görüntü kayıtlarının hukuka aykırı delil olduğunun anlaşıldığı, 6100 sayılı Kanun'un 189 uncu maddesinin ikinci fıkrası hükmü gereği yargılama sırasında taraflarca sunulan delillerin elde edilmiş biçiminin mahkeme tarafından re'sen göz önüne alınacağı ve delilin her ne surette olursa olsun hukuka aykırı olarak elde edildiğinin tespit edilmesi hâlinde, diğer tarafça bir itiraz ileri sürülmesi dahi mahkemece caiz olmadığına karar verileceği düzenlenmiş olup gerçekleşen bu durum karşısında bu delil hukuka aykırı nitelikte olduğundan kusur belirlemesinde dikkate alınamayacağı, bu vakıanın erkeğe kusur olarak yüklenemeyeceğinin, ancak İlk Derece Mahkemesi tarafından belirlenen ve gerçekleşen diğer kusurlu davranışlara göre de erkeğin tam kusurlu olduğu anlaşılmasına göre usul ve kanuna uygun olup davalı erkek tarafından temyiz dilekçesinde ileri sürülen nedenler kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının 6100 sayılı Kanun'un 370 inci maddesinin birinci fıkrası uyarınca ONANMASINA,

Aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz edene yükletilmesine,

Dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,10.06.2024 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.